

No.9414.

D E H O O G E R A A D D E R N E D E R L A N D E N ,

Gezien het beroepschrift in cassatie van X te Z tegen de uitspraak van den Raad van Beroep voor de Directe Belastingen te Arnhem van 31 Maart 1943 betreffende zijn aanslag in de inkomstenbelasting over het belastingjaar 1940/1941;

Gezien de stukken;

Overwegende dat belanghebbende, aangeslagen naar een zuiver inkomen van f. 3071, zich na vruchteloos reclame bij den Inspecteur heeft gewend tot den Raad van Beroep, die evenwel de bestreden beschikking heeft bevestigd, zulks uit overweging:

“dat te dezen alleen verschil bestaat over het bruto winstpercentage door appellant behaald met zijn kruidenierswinkel, hetwelk volgens appellants boekhouding 11,6% heeft bedragen, terwijl de Inspecteur, afgaande op de winsten, in andere soortgelijke zaken te Z behaald, een winstpercentage van 15% heeft aangenomen;

dat door den behandeling voor den Raad appellant er niet in geslaagd is eenigen redelijken grond aan te voeren, waarom hij in zijn kruideniersbedrijf niet de voor deze soort bedrijven normale winst van 15% kan behalen, zoodat de Raad zulks niet aannemelijk acht en zich met dit laatste winstpercentage van 15% als basis voor de berekening van het inkomen van appellant uit de kruidenierszaak vereenigt, zoodat het door den Inspecteur berekende inkomen juist geacht moeten worden en de aanslag moet worden gehandhaafd;

Overwegende dat belanghebbende, zonder verkeerde toepassing of schending van een bepaald wettelijk voorschrift te stellen, zich er in cassatie over beklagt, vooreerst, dat de Raad van Beroep het door hem aangenomen winstpercentage van 15 niet heeft gemotiveerd, en vervolgens dat de Raad belanghebbendes boekhouding ter

zijde heeft gelaten niettegenstaande niet gesteld of gebleken was, dat daarin fouten of valschheden voorkwamen;

Overwegende dat deze laatste grief gegrond is;

dat het toch den Raad van Beroep niet vrijstond belanghebbendes boekhouding, die een winstpercentage van 11,6 aanwees, ter zijde te stellen uitsluitend met een beroep op de normale winst van 15 percent, die in zaken als de onderwerpelijke pleegt te worden behaald;

dat de Raad tot zulk een ter zijde stellen alleen mocht overgaan, indien die boekhouding hem niet betrouwbaar voorkwam - zoo indien daarin onjuistheden of onvolkomenheden aangetoond of vermoed waren -, doch dat de uitspraak dienaangaande niets inhoudt;

dat die uitspraak derhalve niet naar den eisch van artikel 16 der wet van 19 December 1914 (Staatsblad no. 564) met redenen is omkleed en derhalve moet worden vernietigd, in verband waarmede de eerste grief buiten behandeling kan blijven;

Vernietigt de aangevallen uitspraak;

Verwijst het geding naar den Raad van Beroep voor de Directe Belastingen voornoemd, ter verdere behandeling en beslissing van de zaak in voltallige vergadering met inachtneming van dit arrest.

Gedaan bij de Heeren Van den Dries, waarnemend President, Donner, Sinninghe Damsté, Hijink en Losecaat Vermeer, Raden, en door voornoemden waarnemend President uitgesproken ter Raadkamer van den negen en twintigsten September 1900 Drie en Veertig, in tegenwoordigheid van den Griffier Somer.

Somer

Van den Dries